

Arrest

nr. 82 896 van 12 juni 2012
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 26 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat D. VAN EENOO en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 28 maart 2011 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 23 januari 2012 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De onderhavige beroepen zijn gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer T. A. (eerste verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Srilankaanse nationaliteit te bezitten en van etnische origine Tamil te zijn. U verklaart achttien jaar oud te zijn. Uw beide ouders zijn Tamils geboren in Sri Lanka. U bent geboren te Jaffna, maar verhuisde in het jaar 2000 met uw ouders naar het dorp Akkarayan in Kilinochchi-district. Uw vader was een gewone landbouwer. Hoewel uw ouders geen lid waren van de Tamil Tijgers, verleenden zij steun aan deze groepering. U liep school aan de Akkarayan Maha Vidyalayam school, maar stopte in 2009 met school wegens de aan de gang zijnde oorlog. Uw moeder ging gewoonlijk koken voor de tijgers in een nabijgelegen kamp van hen. Nadat uw ouders op een dag in 2009 samen met uw kleine broer en zus naar het kamp van de tijgers waren gegaan, braken de gevechten uit in uw dorp Akkarayan. Uw oudere zus werd dezelfde dag onderweg naar school meegenomen door de Tijgers. Uw oom V., een neef van uw moeder, nam u en uw jongere broer R. (OV n° 6.789.315) mee op de vlucht samen met zijn gezin. Onderweg kwamen de echtgenote en de kinderen van uw oom om het leven bij een mortieraanval. U hebt nadien uw ouders nooit meer gezien en weet aldus niet of zij nog in leven zijn. U werd samen met uw broer en oom door de Srilankaanse militairen naar het vluchtelingenkamp Arunachchalam gebracht in Vavuniya. U verbleef daar zeven à acht maanden. Tijdens een vergadering in mei 2010 van het kampbestuur en militairen, ontsnapten jullie uit het kamp via de omheining van prikkeldraad. Verstopt in een vrachtwagen geladen met groenten reisden jullie van Vavuniya naar Negombo. Uw oom V. regelde dat u samen met uw broer een schip op kon in Negombo op 6 maart 2011. U ging vermoedelijk ergens in Italië van boord en reisde verder per vrachtwagen naar België. U arriveerde hier in België op 28 maart 2011 en vroeg dezelfde dag nog samen met uw broer asiel aan. U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag. U hebt geen contact meer gehad met uw oom sedert uw vertrek uit Sri Lanka.

B. Motivering

Na onderzoek van uw asielaanvraag dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) ervan te overtuigen uw land van herkomst uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève te hebben verlaten, noch een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dit omwille van de volgende redenen.

Hoewel u en uw broer beweerden Sri Lanka te zijn ontvlucht nadat jullie ouders in 2009 tijdens het laatste Srilankaanse conflict verdwenen in Kilinochchi, en u nog steeds het geweld en een ontvoering vreest bij terugkeer naar Sri Lanka, kon u uw ingeroepen moeilijkheden op generlei wijze staven tijdens uw gehoor op het CGVS. U bleef dermate vaag in uw omschrijving van de gebeurtenissen die de kern vormen van uw vluchtmotieven dat bezwaarlijk kan gesteld worden dat u een doorleefd relaas bracht en aan de hand van uw verklaringen uw ingeroepen vrees aannemelijk kon maken. Uw kennis en vertrouwdheid met de laatste gevechten in Sri Lanka, die u volgens uw verklaringen aan den lijve meemaakte, is zodanig beknopt en vaag, dat er geen geloof kan gehecht worden aan het door u gebrachte vluchtmotieven en asielaanvraag. Er kan dan ook gesteld worden dat u het CGVS geen zicht bood op de ware toedracht van uw asielmotieven.

Vooreerst is het erg bevreemdend te noemen dat u niet in staat bleek te zijn de feiten uit uw asielaanvraag en evenmin uw schooltijd in Sri Lanka nauwkeuriger in de tijd te situeren. Volgens uw verklaringen is uw vluchtaanleiding uit uw dorp Akkarayan te herleiden tot een incident in 2009. Echter, dat u zelfs bij benadering niet weet wanneer in het jaar 2009, op welke dag noch in welke maand, u uw dorp ontvluchtte wegens het dreigende geweld, doet twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dit is des te vreemder gezien u toen voor de laatste keer uw ouders, broer en zussen zag, zoals u beweerde (zie CGVS p. 7). U kon zelfs niet aangeven of deze gebeurtenissen zich afspeelden in het begin of het einde van het jaar. Dat u nog maar achttien jaar oud bent en mentaal niet erg rijp overkomt zoals uw voogd aanhaalde, kan niet als een gegronde verschoningsgrond gelden, daar verwijzend naar de aard van de gebeurtenissen gecombineerd met uw opleidingsniveau -u bent geen analfabeet- en het feit dat u toen toch al 16 à 17 jaar was; zou kunnen verwacht worden dat u in staat bent een meer precieze weergave te kunnen brengen van deze voor u wel zeer cruciale momenten. U kon vervolgens niet toelichten hoe uw schoolcarrière verliep in Sri Lanka. Zo stelde u dat u in Jaffna klas 1 en 2 deed en in Vanni (Kilinochchi) naar klas 7 en 8 ging. Gevraagd hoe u dan kon overgaan naar klas 7 en wanneer u dan de tussenliggende klassen voltooidde, bleef u het antwoord schuldig en zegt u niet meer te weten welke klas u deed in Vanni (zie CGVS p. 3). Het feit dat er chaos heerste en u niet steeds naar school kon gaan, belet niet te weten wanneer en waar u welke klas voltooidde. Op zijn minst kan men toch verwachten dat u kan zeggen in welke klas u zat toen deze problemen zich voordeden. Hoewel u wist dat u voor het laatst in 2009 naar school ging, had u er geen idee van wanneer dat dan was in 2009. Uw verklaring dat u zich niks meer kan herinneren omdat u bij de oorlog rare dingen zag, is geen voldoende verschoningsgrond. U was niet in het bezit van enige bewijzen van een eventuele amnesie-problematiek (zie CGVS, p.13).

Opmerkelijk is ook dat zowel u als uw broer zeer weinig op de hoogte leken te zijn van jullie precieze familiesamenstelling. U en uw broer gaven elke een andere en bijgevolg geen eenduidige verklaring voor deze gebrekkige kennis. U weet bijvoorbeeld niet of u nog grootouders hebt, u kan niet verduidelijken of uw vader nog broers of zussen heeft, en weet evenmin zeker of uw moeder broers of zussen heeft (zie CGVS p. 12, 6). U stelde dat uw ouders en hun kinderen ontheemd raakten in 2000 vanuit Jaffna waardoor het contact met de overige familieleden in Sri Lanka verbroken werd. Op de vraag waarom het contact gedurende de daaropvolgende negen jaren dan niet hersteld werd, bleef u het antwoord schuldig (zie CGVS, p.12). Uw broer daarentegen weet zijn gebrek aan kennis over de overige familieleden aan een familieruzie (zie gehoorverslag CGVS R., p.5). Wat er ook van zij, het enige familielid dat u kende was uw oom V., die in feite zoals u verklaarde een neef van uw moeder is (zie CGVS, p.6). Ook uw broer beweerde enkel oom V. te kennen. Merkwaardig is dat uw broer R. beweerde dat deze man een broer is van uw moeder (zie CGVS R., p.5). Of uw vader en uw moeder al dan niet broers of zussen hebben weet u niet omdat ze thuis nooit een bezoek brachten (zie CGVS p.6, 12). Het feit dat uw familieleden u thuis nooit een bezoek brachten, hoeft niet te verhinderen om te weten of er familieleden zijn. Opmerkelijk is voorts dat van het enige familielid dat u dan weer wel kent, met name oom V., u niet weet wat de namen zijn van zijn echtgenote en twee kinderen. U noemde hen gewoon 'tante' en 'jongere broer' en 'zus' (zie CGVS, p.7). Het kan wel zijn dat u hen zo aansprak, maar uw verklaring waarom u van uw enige nabije familieleden niet weet hoe zij heten is niet afdoende. Gelet op deze familieband met uw enige oom V. en gelet op zijn rol in uw vluchtrelaas, is het op zijn minst bevreemdend te noemen dat ook uw contact met deze centrale figuur verbroken is nadat u Sri Lanka verliet, zoals u meende. Er kunnen weerom sterke bedenkingen worden gemaakt bij de geloofwaardigheid hiervan. Dat u geen telefoonnummer van hem kreeg en u zelf ook niet vroeg naar zijn telefoonnummer, is wel zeer vreemd gezien de hele voorgeschiedenis van uw eigenlijke vlucht en de rol die uw oom zich aanmat om u en uw broer een beter leven te geven in het buitenland (zie CGVS p. 13). Dat u hem evenmin op een andere wijze kan contacteren, kon u niet aannemelijk maken. U wil blijkbaar de indruk geven dat u niet weet wat een e-mail bericht is, wat niet geloofwaardig overkomt voor een jongeman uit Sri Lanka gezien dit niet overeenstemt met uw eerdere verklaring in het gehoor wel eens internet te raadplegen over de toestand in Sri Lanka (zie CGVS, p.11). Dat u wel eens internet placht te raadplegen zoals u toegaf tijdens uw gehoor staat dan ook in fel contract met uw bewering niet te weten wat een website is, wanneer het CGVS vraagt of de school "Akkarayan Maha Vidyalayam", waar u school liep, een website heeft (zie CGVS, p.13).

Het is trouwens erg bevreemdend te noemen dat u het schoollied van deze school niet kon zingen (zie CGVS p.14). Dat u geen andere liederen over de Tamil Tijgers of lofzangen over de Tijgers kent, zoals u toegaf in uw gehoorverslag, is niet in overeenstemming met uw bewering te zijn opgegroeid in het Kilinochchi-district en daar school te hebben gelopen. Immers stond dit district voor de beëindiging van het conflict tussen de overheid en "LTTE" onder controle van de Tamil Tijgers en werd er onder de schoolkinderen propaganda gevoerd voor de strijd van de "LTTE". Volgens informatie beschikbaar op het CGVS werden schoolkinderen blootgesteld aan de propagandacultuur van de Tijgers. Van deze informatie werd een kopie aan het administratieve dossier gevoegd. Het enkele feit dat u zelfs niet weet waarom de Tijgers strijd voerden tegen de Srilankaanse regering ondermijnt uw voorgehouden profiel van een Tamil jongeman afkomstig uit Kilinochchi district volledig (zie CGVS, p.9). Voorts kende u behalve de alom gekende Prabhakaran en Tamilchelvan, geen namen van andere "LTTE"-commandanten noch van gekende martelaren. U kan niet verduidelijken wat de positie van Tamilchelvan binnen "LTTE" was (zie CGVS p. 11). Dat u het dagelijkse leven in Kilinochchi niet verder kon omschrijven als dat het gebied onder controle van de Tijgers stond, brengt uw beweerde afkomst uit deze regio verder aan het wankelen (zie CGVS, p.14). De naam van de "LTTE"-politieacht in Kilinochchi, de naam van de Tamil bank in Kilinochchi evenals de lokalisatie van de administratieve hoofdstad van de Tijgers was u allemaal onbekend. Daarbovenop is het feit dat u volgens informatie beschikbaar op het CGVS verkeerdelijk meende dat de Martelarendag van de Tijgers gevierd wordt op 26 juli (zie gehoorverslag CGVS, p.15), niet te rijmen met uw voorgehouden profiel een Tamil jongeman uit het Kilinochchi-district te zijn. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Vervolgens is uw verklaring dat uw dorp Akkarayan pas in de loop van het jaar 2009 in handen viel van het Srilankaanse leger, zoals u beweerde, tegenstrijdig aan informatie beschikbaar op het CGVS, waaruit blijkt dat Akkarayan reeds in november 2008 door het leger werd ingenomen (zie CGVS p. 9). De kern van uw asielaanvraag, met name dat u in 2009 op de vlucht sloeg uit uw dorp, is dan ook moeilijk aan te nemen. U verklaarde hierbij van 2000 tot 2009 onafgebroken in Akkarayan te hebben gewoond en nooit in uw dorp militairen van het Srilankaanse leger te hebben gezien (zie CGVS p.7 en 9). In deze context is het bevreemdend dat u niet weet wat er met de "LTTE"-leider Prabhakaran gebeurde tijdens dit laatste conflict en heden niet weet of de oorlog tussen de "LTTE" en de overheid al dan niet nog steeds gaande is (zie CGVS p.11). Nochtans geeft u toe af en toe eens internet te raadplegen. Gezien uw vluchtmotieven uit uw land van herkomst

onlosmakelijk verbonden zijn aan uw beweerde afkomst uit Kilinochchi in 2009, kan er evenmin nog enig geloof gehecht worden aan uw vluchtmotieven zelf. Er dient verder te worden aangestipt dat u erg vaag was over andere elementen in uw asielaanvraag. Hoewel uw moeder gewoonlijk in een tijkamp kookte voor de tijkers, kan u niet de minste concrete informatie verstrekken over dit kamp, behalve dat het nabijgelegen was. U kent de naam van het kamp niet noch kent u de plaats waar het gevestigd is. Dat u zelf nooit binnenging in dit kamp, is geen afdoende excuus om niks over dit kamp te weten, temeer uw moeder er vaak heen ging en dit volgens u de laatste plek is waar uw ouders heengingen (zie CGVS p.8). Evenmin gaf u een doorleefde beschrijving van waar u woonde in Akkarayan. U kende naast de straatnaam 'Akkarayan straat', 'Akkarayan kulam' en 'schoolstraat' geen andere straatnamen. U kon de namen van uw burens in Akkarayan niet opnoemen. U wist verder niet via welke andere plaatsen u van uw dorp Akkarayan tot het Arunachchalam kamp in Vavuniya ging. Waar in Vavuniya-district dit vluchtelingenkamp gelegen is, was u opnieuw onbekend. U kende evenmin een andere naam voor het kamp en had nog nooit gehoord van de naam M. F., nochtans een zeer gekend detentiekamp. U verklaarde daar in een merkwaardig genoeg ongenummerd of ongemerkt hutje te hebben verbleven gedurende verschillende maanden (zie CGVS p.17). Uw broer daarentegen verklaarde dat het hutje wel degelijk genummerd was (zie CGVS R., p.14). Wat uw verblijf in Negombo betreft, kon u ook daarover zeer weinig vertellen niettegenstaande u er toch zeven à acht maanden doorbracht. U bleef het antwoord schuldig waar in Sri Lanka Negombo zich bevindt. Waar u in Negombo verbleef wist u evenmin. U wist enkel dat u bij een kennis van uw oom verbleef, maar de naam van deze kennis is u niet bekend.

U was niet in het bezit van enig bewijsdocumenten dienaangaande en kon noch eigen identiteitsdocumenten noch identiteitsdocumenten die uw ouders toebehoren neerleggen op het CGVS. Nochtans, zo verklaarde u, bezat uw oom die uw uitreis naar Europa regelde, uw geboortekaarte, schoolpapieren en uw identiteitskaart van het vluchtelingenkamp waar u verbleef. Eerder is al opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat er geen contacten meer zouden zijn met deze oom, zodat kan worden gesteld dat u in staat zou moeten zijn de achtergebleven documenten te verkrijgen. Dat u deze niet voorlegt bevestigt dan ook de twijfels aangaande uw verklaringen over uw verblijf in Sri Lanka en uw achtergrond.

Tenslotte dient te worden aangestipt dat uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op de "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevonden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Hoewel u onmiskenbaar een jongen van Tamil origine bent, gaf u geen zicht op uw reële situatie. Met name door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen inzake uw verblijf en afkomst uit Akkarayan, Kilinochchi district in Sri Lanka stelt u het CGVS in de onmogelijkheid om een correct en duidelijk beeld te krijgen van uw profiel, uw verblijfplaats(en) van de voorbije jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarom u deze plaats(en) heeft verlaten, en uw familiale achtergrond en eventueel opvangnetwerk waarop u een beroep kan doen. U maakte niet aannemelijk dat uw gezinsleden een zekere connectie zouden hebben met "LTTE" of dat u enige tijd in een detentiekamp doorbracht en dat u tot een van de risicoprofielen zou behoren. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hieraan dient te worden toegevoegd dat ook voor uw broer R. A. (OV n° 6.789.315) die zich op dezelfde asielmotieven baseert, eveneens werd overgegaan tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.3. De bestreden beslissing voor mijnheer R. A. (tweede verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Srilankaanse nationaliteit te bezitten en van etnische origine een Tamil te zijn. U bent geboren uit Jaffna, maar verhuisde later naar Akkarayan. Uw beide ouders zijn Tamils geboren in Sri Lanka. U bent heden nog minderjarig. Uw vader was een landbouwer. U bent tot de tweede klas van de lagere school naar school gegaan aan de Akkrayan Maha Vidyalayam school. U vermoedt dat uw ouders, oudere zus en jongere broer en zus om het leven kwamen bij de oorlog in Vanni (Kilinochchi). U hebt hen niet meer gezien sinds de dag dat u met uw oudere broer T. (OV n° 6.789.309) en oom V., de oudere broer van uw moeder, vluchtte uit uw dorp. Uw ouders en kleine broer en zus waren naar een Tjgerkamp in de buurt waar uw moeder kookte, toen er gevechten uitbraken. Uw vader had voor zover u weet geen activiteiten voor de Tjgers. Militairen brachten u, uw oudere broer en oom onder in het vluchtelingenkamp Arunachchalam in Vavuniya. Tijdens een kampvergadering slaagden uw oom, u en uw broer erin te ontsnappen door de prikkeldraadomheining rondom het kamp. Jullie gingen per vrachtwagen naar Negombo. Daar verbleven jullie diverse maanden bij een vriend van uw oom. Uw oom regelde jullie reis naar Europa. Samen met uw oudere broer werd u door een smokkelaar vanuit Negombo per schip naar Italië gebracht. Per wagen kwam u naar België. U vroeg hier asiel aan samen met uw oudere broer op 28 maart 2011. U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na onderzoek van uw asielaanvraag dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) ervan te overtuigen uw land van herkomst uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève te hebben verlaten, noch een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit omwille van de volgende redenen.

Hoewel u en uw broer beweerden Sri Lanka te zijn ontvlucht nadat uw ouders in 2009 tijdens het laatste Srilankaanse conflict verdwenen in Kilinochchi, en u nog steeds het geweld en een mogelijke ontvoering vreest bij terugkeer naar Sri Lanka; kon u uw ingeroepen moeilijkheden in uw land van herkomst op generlei wijze staven tijdens uw gehoor op het CGVS. U bleef net als uw broer T. dermate vaag in uw omschrijving van de gebeurtenissen die de kern vormen van uw vluchtmotieven dat bezwaarlijk kan gesteld worden dat u een doorleefd relaas bracht en aan de hand van uw verklaringen uw ingeroepen vrees aannemelijk kon maken. Verder dient te worden aangestipt dat uw algemene kennis aangaande het dagelijkse leven in uw beweerde plaats van afkomst, met name Akkarayan in het district Kilinochchi, dermate gering was dat de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven verder in het gedrang is gebracht. Het gegeven dat u minderjarig bent, kan niet gelden als een voldoende verschoningsgrond voor het geheel van ongeloofwaardige elementen waargenomen in uw asielrelaas, aangezien dit gebrek aan kennis elementaire zaken betreft die deel uitmaken van uw dagelijks leven. Bijgevolg dient te worden gesteld dat u noch uw broer het CGVS zicht boden op de ware toedracht van jullie asielmotieven.

Erg bevreemdend te noemen is dat zowel u als uw broer T. nauwelijks op de hoogte bleken te zijn van jullie precieze familiesamenstelling, gezien u en uw broer elk een andere en bijgevolg geen eenduidige verklaring boden hiervoor. Zo beweerde u dat er geen contacten meer waren met andere familieleden tengevolge van een familieruzie (zie CGVS, p.8). Volgens uw broer werd het contact echter verbroken nadat uw ouders en hun kinderen ontheemd raakten in 2000 vanuit Jaffna (zie CGVS T., p.12). Wat er ook van zij, het enige familielid dat u kende was uw oom V., de oudere broer van uw moeder, zo verklaarde u. Ook uw broer beweerde enkel oom V. te kennen. Merkwaardig is dat uw broer T. deze oom niet omschreef als zijnde een broer van uw moeder als wel een neef van uw moeder (zie CGVS T., p.6). Uw broer kon trouwens niet zeggen of uw moeder en vader nog broers of zussen hadden (zie CGVS T. p. 6, 12). Of u al dan niet nog ooms hebt, of uw moeder misschien nog andere broers had, was u verder onbekend. U verklaarde nooit familiefeesten of bijeenkomsten te hebben gekend. De reden van de familieruzie tussen uw ouders en andere familieleden was u eveneens onbekend (zie CGVS, p. 5). Opmerkelijk is voorts dat van het enige familielid dat u dan weer wel kent, met name oom V., u evenwel vergeten bent wat de namen zijn van zijn twee kinderen (zie CGVS p.10). Dit is opmerkelijk, omdat het de enige kinderen in de familie zijn met wie u contact had, en temeer omdat deze twee kinderen gedood werden toen u samen met hen op de vlucht sloeg uit uw dorp zoals u verklaarde (zie CGVS, p.7). Gelet op de centrale rol van deze oom in uw vluchtrelaas, is het op zijn minst bevreemdend te noemen dat ook jullie contact met hem verbroken werd nadat jullie Sri Lanka verlieten, zoals u meende. Dat u en uw broer geen telefoonnummer van hem kregen waarop u hem kon bereiken en dat jullie vergaten om naar zijn telefoonnummer te vragen, is wel zeer vreemd gezien hij, volgens uw verklaringen het enige volwassen familielid is met wie u nog in contact kon blijven, en gezien deze oom u en uw broer tenslotte uit het oorlogsgebied redde en jullie uitreis naar Europa regelde (zie CGVS, p.11 en 12).

Inzake het dagelijkse leven in het dorp Akkarayan waar u opgroeide, bleef u tijdens uw gehoor eveneens opvallend summier. Hoewel zich nog meende te herinneren tot de tweede klas van de lagere school naar school te zijn gegaan op Akkarayan Maha Vidyalayam; weet u niet hoe oud u was toen u stopte met school, zelfs niet bij benadering (zie CGVS p. 5). U kan enkel zeggen dat u stopte met school 'tijdens de gevechten', maar wanneer dat was weet u niet (zie CGVS p. 8). Uw verklaring dat u ook Singhalees kreeg op school en dit naast wiskunde en tekenen ook een schoolvak was, is niet conform aan beschikbare informatie op het CGVS. Hieruit blijkt immers dat in uw school het Tamil de onderwijstaal is (zie CGVS, p.6). Er kan moeilijk aangenomen worden dat deze taal in Kilinochchi, wat "LTTE"-gebied was, werkelijk onderricht werd aan de Tamil schoolkinderen. Uw bovenstaande verklaring doet bijgevolg verdere twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Dat u voorts uw vlucht uit uw dorp Akkarayan enkel kon situeren in een jaartal, in casu 2009, en geen preciezere tijdsaanduiding kon geven, is op zijn minst ook vreemd te noemen. Zo weet u niet in welke maand noch op welke dag u op de vlucht sloeg. Gevraagd welk seizoen het dan was, bleef u weerom het antwoord schuldig. Ook als het CGVS vraagt in welke maanden het regenseizoen is in het gebied waar u woonde, bent u niet in staat te antwoorden op de vraag, wat toch opmerkelijk is gezien u soms uw vader die landbouwer was hielp (zie CGVS, p.7, 9). Aangaande andere elementaire gegevens in uw dagelijkse leven te Akkarayan, bleef u tijdens het gehoor op het CGVS opnieuw uiterst vaag waardoor de oprechtheid van uw verklaringen verder betwijfeld wordt. Zo geeft u toe over het kamp waar uw moeder werkte om te koken voor de Tijgers, niks af te weten (zie CGVS p. 8). U bent er nooit geweest en hebt geen idee waar het kamp gelegen is. Gevraagd wat u kan vertellen over de Tijgers in de regio van Akkarayan, blijft u het antwoord schuldig omdat uw ouders daar weinig over spraken. Gezien uw afkomst uit Kilinochchi is het zeer merkwaardig dat u niet spontaan kan vertellen over de Tijgers en hun activiteiten in de streek. Dat u op school niet over hen leerde, geen beroemde Tijgers kent en niet weet waarom zij oorlog voeren in uw land van herkomst; is zeer moeilijk in overeenstemming te brengen met uw beweerde afkomst (zie CGVS, p.8 en 9). Dat u geen andere mensen kent in het dorp Akkarayan waar u woonde tot uw vlucht behalve uw oom V. en zijn gezin (zie CGVS p.11), brengt de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst aldaar verder in het gedrang. Uw verklaring dat u door de oorlog steeds binnenshuis moest blijven, is niet afdoende daar u ook voor het begin van het laatste conflict in dit dorp woonde en u aldaar ondermeer school liep. Gevraagd of u verder nog iets kan vertellen over Akkarayan, slaagt u daar niet in. Hoewel u thuis televisie keek, vergat u naar eigen zeggen op welke zenders u hoofdzakelijk keek naar tekenfilms of Hindi films (zie CGVS p. 11).

Rekening houdend met de huidige algemene toestand in Sri Lanka, kan evenmin in uw vluchtmotieven een directe vrees voor vervolging worden waargenomen. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op de "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevonden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Hoewel u onmiskenbaar een jongen van Tamil origine bent, gaf u geen zicht op uw reële situatie. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen inzake uw recent verblijf en afkomst uit Akkarayan, Kilinochchi district in Sri Lanka stelt u het CGVS in de onmogelijkheid om een correct en duidelijk beeld te krijgen van uw profiel, uw verblijfplaats(en) van de voorbije jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarom u deze plaats(en) heeft verlaten, en uw familiale achtergrond en eventueel opvangnetwerk waarop u een beroep kan doen. U maakte niet aannemelijk dat uw gezinsleden een zekere connectie zouden hebben met "LTTE" of dat u enige tijd in een detentiekamp doorbracht en dat u tot een van de risicoprofielen zou behoren. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of op ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Tenslotte, zoals ook boven werd aangehaald, legde u noch uw broer documenten neer ter staving van uw identiteit- en/of reisweg. Evenmin waren jullie in het bezit van documenten die uw ouders en/of uw oom toebehoorden. In hoofde van uw broer T. A. (OV n° 6.789.309) die zich op dezelfde asielmotieven baseert, werd eveneens overgegaan tot een beslissing van weigering van verblijf en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Eerste verzoeker beweert dat de dienst voogdij hem als minderjarige heeft beschouwd omwille van zijn psychische en mentale toestand. Een leeftijdsonderzoek is dan ook niet gebeurd. Verzoeker verwijst naar een fiche opgesteld op 28 maart 2011 en een 1ste voogdijverslag van 28 april 2011. Tevens heeft de voogd dit bij aanvang van het verhoor voor het CGVS willen benadrukken. Eerste verzoeker meent dat jongeren zoals hijzelf kampen met psychische problemen als gevolg van hun traumatische ervaringen. Eerste verzoeker heeft tot op heden nog geen medisch attest voor zijn medische situatie kunnen krijgen, niettegenstaande hij wel hulp krijgt van een erkende psycholoog, zoals bevestigd in een schrijven van de voogd (email 23 februari 2012).

4.1.1. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker op 6 april 2011 een voogd werd toegewezen nadat hij aanvankelijk als geboortedatum 31 december 1994 had opgegeven en aldus had aangegeven dat hij minderjarig was. Niettegenstaande verzoekers raadsman op 26 april 2011 heeft gemeld dat deze geboortedatum onjuist was en de gecorrigeerde geboortedatum, 21 april 1993, heeft deze rechtzetting in meerderjarigheid niet meteen een wijziging in verzoekers behandeling voor de asielinstanties teweeggebracht. Uit deze vaststelling kan echter bezwaarlijk worden afgeleid dat een procedure werd gevoerd om verzoeker in staat van verlengde minderjarigheid te stellen. Eerste verzoeker laat overigens na het “1ste voogdijverslag 28/04/2011” toe te voegen. Noch uit het administratieve dossier -behalve de bewering van verzoekers voogd tijdens het interview op het CGVS, zie gehoorverslag p. 5- noch uit het verzoekschrift kan blijken dat verzoeker als minderjarige zou worden beschouwd “omwille van zijn psychische en mentale toestand”. Enkel kan blijken dat, gezien eerste verzoeker zich -onterecht-minderjarig verklaarde op het moment dat hij zijn asielaanvraag indiende, hij de voordelen verbonden aan dit statuut (aangepast verhoor, bijstand voogd) heeft behouden doorheen de huidige asielprocedure voor de CGVS.

4.1.2. Eerste verzoeker legt voorts enkel een email voor van zijn voogd waarin wordt verklaard dat verzoeker psychologisch begeleid wordt bij de organisatie Solentra, een organisatie gespecialiseerd in jongeren en kinderen van een andere culturele achtergrond die het slachtoffer werden van een traumatische gebeurtenis. Hierbij wordt expliciet gesteld dat deze organisatie Solentra geen attesten uitreikt. Uit het loutere feit dat verzoeker psychologische begeleiding geniet omdat hij als jonge Sri

Lankaanse asielzoeker naar België is gekomen, kan allerm minst worden afgeleid dat verzoeker zware psychologische of traumatische problemen zou hebben, laat staan dat deze een onmiskenbare impact hebben op eerste verzoekers verstandelijke vermogens. Zulks wordt allerm minst aangetoond.

4.2. Beide verzoekers menen dat er te weinig rekening werd gehouden met hun persoonlijk profiel van niet begeleide minderjarige asielzoekers die tot een kwetsbare groep behoren, met name jonge Tamils uit het noordoosten. Verzoekers verwijzen naar de brochure 'gehoorhandvest' waaruit blijkt dat de *protection officer* zijn aanpak moet aanpassen aan minderjarigen en gebruik moet maken van specifieke gespreksmethoden.

4.2.1. De Raad stelt vast dat ook tweede verzoeker de bijstand kreeg van een voogd, die telkens aanwezig was tijdens de interviews op zowel de DVZ als het CGVS. Verder werden verzoekers hun beider interview op het CGVS uitdrukkelijk aangepast aan hun leeftijd en uitgevoerd door een gespecialiseerd medewerker van het CGVS. Uit de gehoorverslagen blijkt daarenboven dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde, dat verzoekers goed konden volgen en zij de logica en de inhoud van de vragen correct begrepen. Aan verzoekers werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar algemene dagelijkse situaties en omstandigheden die eenieder die zijn gehele jeugd in de door de LTTE gecontroleerde gebieden in Sri Lanka heeft doorgebracht, moet kennen, *quod in casu non*. Bij de vraag of eerste verzoeker nog iets aan zijn asielrelaas had toe te voegen maakte hij geen melding van een verwarde psychologische toestand waarin hij zou verkeren, noch kan dit blijken uit het gehoorverslag. In deze beklemt de Raad dat ook van een jeugdig persoon, en zeker iemand die op het ogenblik van de feiten 16-17 jaar was, mag worden verwacht dat hij in staat is deze persoonlijk ervaren gebeurtenissen voldoende duidelijk weer te geven zeker wanneer hij hiervoor zijn land verliet. De verklaringen van eerste verzoeker zijn dermate onvoldoende, zelf voor een persoon met beweerde verminderde cognitieve capaciteiten -wat niet wordt aangetoond-, dat hij geen verblijf in Sri Lanka, laat staan in het noorden van Sri Lanka aannemelijk maakt.

Verzoekers hun overige argumenten dat ze "niet gemerkt hebben" dat er rekening werd gehouden met hun culturele achtergrond, hun leeftijd, hun gezondheidstoestand, sociale status, schoolopleiding, worden niet geconcretiseerd, noch wordt aangeduid op welke specifieke punten en op welke wijze het CGVS met hun leeftijd en profiel geen rekening heeft gehouden. Ook kan de bewering dat verzoekers hun verhaal past in het beeld van de gebeurtenissen en de situatie in een vluchtelingenkamp in Sri Lanka, de waarachtigheid van hun voorgehouden vrees voor vervolging niet aantonen.

4.3. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244).

4.3.1. Waar het CGVS meent dat het zeer bevreemdend is dat eerste verzoeker de feiten uit zijn asielrelaas niet nauwkeuriger in de tijd kon situeren, stelt eerste verzoeker dat hij zeer veel moeite heeft om dingen in de tijd te plaatsen en illustreert dit met zijn verklaringen betreffende het tijdstip waarop hij zijn ouders het laatst heeft gezien.

Eerste verzoeker verklaarde uitdrukkelijk "*af en toe kijk ik op internet. (...) Ik lees alleen maar over gevechten en toestand*" (gehoorverslag eerste verzoeker p. 11), wat een zekere kennis en kunde inhoudt. Indien eerste verzoeker mogelijks geen frequente emailgebruiker is, kan aldus niet overtuigen dat hij niet weet wat een e-mail of website is. Verzoekers doen voorts geen poging om de andere, in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen te weerleggen, in het bijzonder betreffende hun vage en weinig doorleefde verklaringen waaruit niet kan blijken dat ze in Sri Lanka opgroeiden laat staan in het

noorden van Sri Lanka verbleven. Eerste verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij onbekend kan blijven met de laatste gevechten in Sri Lanka, met de LTTE en het leven onder LTTE-heerschappij wanneer hij van 2000 tot 2009 beweerdelijk in het Kilinochchi-district woonde er school liep. Evenmin kan verzoekers kennis van het vluchtelingenkamp blijken. De bevindingen van de CGVS inzake de onnauwkeurige tijdssituering – die eerste verzoeker ook toegeeft – alsmede eerste verzoekers onvermogen zijn schoolcarrière en zijn asielrelaas genoegzaam toe te lichten, blijven onverminderd overeind. Ook tweede verzoeker is *quasi* geheel onbekend met het dagelijkse leven ter plaatse, met de LTTE en zelfs met uitermate eenvoudige feitelijkheden (regenseizoen) of de onderwijstaal (al dan niet Singhalees), zodat hij evenmin aannemelijk maakt in Sri Lanka te zijn opgegroeid.

Voorts lichten verzoekers niet toe waarom ze niet in staat zijn hun eigen familiesamenstelling te geven en strijdig zijn over de oom. De bewering dat kinderen alle personen van respectabele leeftijd aanspreken met ‘*uncle*’ of ‘*auntie*’ overtuigt niet, te meer nu ze de *auntie* niet kennen noch de kinderen van deze oom en tante. Dergelijke onwetendheden versterken het verzonnen karakter van verzoekers hun asielrelaas.

4.3.2. Volledigheidshalve wijst de Raad op nog een aantal bijkomende incoherenties en tegenstrijdigheden. Eerste verzoeker verklaarde bij Dienst Vreemdelingenzaken “*In 2009 werd ik gescheiden van mijn ouders. Dat was toen de oorlog startte.*” (vragenlijst eerste verzoeker vraag 3.5) en “*vanaf 2009 begonnen de gevechten*” (verklaring DVZ eerste verzoeker vraag 9), wanneer (mei) 2009 net het eindpunt vormde van het meer dan 20 jaar durende conflict in Sri Lanka. Eveneens bevreemdend is dat eerste verzoeker verklaarde dat hij naar het Akkarayan college ging “*Hier gestart in 2009 en in 2010 gestopt in het tweede middelbaar. Gestopt omwille van financiële problemen. Dan vader geholpen met boeren*” wat volledig onverenigbaar is met zijn asielrelaas 7 à 8 maanden in een vluchtelingenkamp te hebben gewoond om in mei 2010 te ontsnappen (verklaring DVZ eerste verzoeker vraag 35) en de bewering dat hij in 2009 zijn ouders en zus verloor. Deze vaststellingen bevestigen verder de ongeloofwaardigheid van verzoekers hun asielrelaas.

4.4. Waar het CGVS van mening is dat het ongeloofwaardig is dat verzoekers sinds hun aankomst in België bijna een jaar geleden, nog steeds geen manier hebben gevonden om hun oom V. of hun ouders te contacteren, stellen verzoekers dat zij hierover informatie hebben gevraagd bij het Rode Kruis van Mechelen. Verzoekers voegen een brief van 9/02/2012 van het Rode Kruis toe waarin wordt gesteld dat de procedure nog steeds lopende is. Verzoekers leggen beide hun originele geboorteakte neer. Met betrekking tot het verkrijgen van andere documenten stellen verzoekers dat er al twee maal een email werd verstuurd naar de directeur van hun school, waarvan een afschrift bij de verzoekschriften wordt gevoegd. Verzoekers stellen in de mate van het mogelijke een aantal bewijselementen aan te brengen die de Raad ertoe zou moeten aanzetten om in hun geval bij twijfel in hun voordeel te laten gelden.

4.4.1. Verzoekers voegen een gewaarmerkte kopie uit het geboorteregister toe. Verzoekers hun identiteit en nationaliteit wordt door de CGVS niet onmiddellijk in vraag gesteld, doch wel dat zij bekend zijn met (het noorden van) Sri Lanka en hun asielrelaas aldus niet waarachtig kan zijn. Hoe dan ook documenten hebben in deze enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, wat *in casu* niet het geval is. Op zichzelf vermogen documenten, of de beloofde maar niet neergelegde schoolattesten, niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

4.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers menen dat de bestreden beslissingen onvoldoende motiveren waarom hen het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd. Verzoekers stellen dat het CGVS verkeerdelijk vereist dat een vluchteling recent in zijn land van oorsprong of nationaliteit heeft verbleven en dat de vluchtelingendefinitie geen bepalingen bevat die dit vereisen. Het is volgens verzoekers niet de vraag waar iemand in het verleden verbleven heeft, maar waar hij in de toekomst naar toe kan of moet. Verzoekers zijn tevens van mening dat het CGVS oneigenlijk gebruik maakt van het concept ‘veilig derde land’. Verzoekers leggen een originele geboorteakte neer, zodat niet aan hun identiteit kan worden getwijfeld. Volgens verzoekers staat de beoordeling van de asielaanvraag op zich

los van de beoordeling van het reëel risico, zoals vervat in artikel 48/4 vreemdelingenwet. Er moet immers niet worden aangetoond dat de persoonlijke situatie van verzoekers tot het risico leidt, maar wel dat de situatie op verzoekers betrekking heeft. In elk individueel geval moet, volgens het UNHCR, worden beoordeeld of van een vlucht- of vestigingsalternatief sprake is. Volgens verzoekers mag internationale bescherming niet onthouden worden op grond van een binnenlands vluchtalternatief. Verzoekers zouden in dat geval terecht komen in een ontheemdenpositie, waarin zij het risico lopen op mensenrechtenschendingen. Verzoekers verwijzen hiervoor naar een artikel van *Human Rights Watch*.

5.2. De Raad stelt vast dat verzoekers beweringen dat de bestreden beslissingen onvoldoende motiveren waarom hen het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd, berusten op een verkeerde lezing van de bestreden beslissingen. Immers blijkt uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen dat de weigering van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissingen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Verzoekers gaan er in deze ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers hun asielaansluiting niet geloofwaardig is, kunnen zij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van hun aansluiting liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

5.3. Waar verzoekers zich nog beroepen op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dienen ze elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in hun land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. De Raad benadrukt dat in de "*UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka*" van 5 juli 2010 duidelijk wordt gesteld dat, gezien het einde van de vijandelijkheden, Sri Lankanen afkomstig uit het noorden van het land niet langer een beroep op internationale bescherming kunnen laten gelden enkel en alleen op basis van het risico op willekeurig geweld. In het licht van de verbeterde mensenrechten- en veiligheidssituatie in Sri Lanka is er niet langer een nood aan een collectieve bescherming voor Sri Lankanen van Tamil-etnie afkomstig uit het noorden van het land. Ook het Europees Hof voor de Rechten van de mens heeft in arresten van 20 januari 2011 (T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08; S.S. e.a. t. Denemarken, nr. 54703/08; P.K. t. Denemarken, nr. 54705/08 en N.S. t. Denemarken, nr. 58359/08) de evolutie in Sri Lanka na de uitspraak van NA. v. the United Kingdom van 17 July 2008, in het bijzonder na het beëindigen van gewapend conflict in mei 2009, onderzocht (zie onder meer in T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08, §§ 36-66). Het Hof stelt vast dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat het behoren tot de Tamil bevolkingsgroep tot vervolging zou leiden of tot een inbreuk van artikel 3 EVRM, noch dat er sprake is van een algemeen risico voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka. Het EHRM herbevestigde de positie ingenomen in het arrest NA t. Verenigd Koninkrijk van 17 juli 2008 (NAV 2008/27), waarbij het Hof de individualiseringsvereiste bij de beoordeling van een gedwongen terugkeer van een Tamil benadrukt en meent dat relevante risicofactoren niet als een loutere checklist kunnen worden afgedaan maar dat het gewicht van risicofactoren zowel individueel als cumulatief dient te worden afgewogen. Derhalve dienen alle asiolverzoeken van Sri Lankaanse asiellozers op hun individuele merites te worden beoordeeld.

De Raad erkent eveneens dat uit de *Guidelines 2010* het mogelijk risicoprofiel van personen verdacht van banden met het LTTE blijkt – *quod in casu non*. Uit bovenstaande blijkt dat verzoekers niet staande kunnen houden dat er in hun hoofde objectieve redenen voorhanden zijn om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

Daar waar verzoekers menen dat internationale bescherming niet onthouden mag worden op grond van een binnenlands vluchtalternatief, verwijst de Raad naar artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet dat stelt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hoe dan ook is dit in deze irrelevant nu verzoekers geen vervolging aantonen noch reëel risico op ernstige schade.

Het volstaat evenmin te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande of naar een artikel van *Human Rights Watch* betreffende de uitwijzing van etnische Tamil asiellozers naar Sri Lanka toevoegen, om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te

worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

5.4. Tot slot ziet de Raad niet in wat verzoekers verwijzingen naar het concept 'veilig derde land' bijbrengen, gezien hiervan nergens in de bestreden beslissingen melding wordt gemaakt. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers onbekend zijn met het (noorden van) Sri Lanka. Het is niet de taak van de Raad te oordelen over waar verzoekers, al dan niet met hun familie, dan wel hebben verbleven en onder welke verblijfstatus of te speculeren over een mogelijk "veilig derde land". Verzoekers dienen hun asielrelaas aan te tonen, wast *in casu* niet het geval is. Aldus tonen ze geen vervolging aan, noch dat hun komst naar België is ingegeven door een nood aan internationale bescherming.

5.5. Verzoekers tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5.6. *In fine* vragen verzoekers de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvragen heeft besloten. Verzoekers maken geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantonen dat de gegrondheid van hun asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ernstige elementen aanvoeren waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

5.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK